

UVOD

" Pravo je postojana i neprekidna volja da se svakome dodijeli ono što mu pripada."

Justinijan

Konvencija UN-a o pravima djeteta prezentirana 1989. god. je rezultat promjena koje se odnose na ideju o ljudskim pravima, počevši od napretka liberalne misli i prihvatanja američke Deklaracije o nezavisnosti 1776. god. i francuske Deklaracije o pravima čovjeka iz 1789. godine. Promjena statusa djece počinje u 19. vijeku u okviru liberalne političke teorije. Prvi ikada sastavljen dokument o univerzalnim dječijim pravima je bila Deklaracija o pravima djeteta, koju je predstavila Eglantyne Jebb 1924. god. Godine 1959., napravljen je nacrt prijedloga ažurirane i unaprijeđene Deklaracije iz 1924. god. sa namjerom da se uključe nove ideje o proširenju statusa djece unutar doma i društva. Međutim, to je još uvijek bio generalan dokument, kojem su nedostajale definicije poput definicije šta je dijete ili one koje se odnose na specifične probleme djece. Dokument je uglavnom potvrdio obaveze koje su odrasli imali prema djeci. Do danas je Konvenciju o pravima djeteta potpisalo i priznalo više država nego ikada bilo koji drugi dokument koji se odnosi na ljudska prava (samo Somalia i SAD nisu ratifikovale Konvenciju), što pokazuje da postoji univerzalno razumijevanje i prihvatanje koncepta dječijih prava. Takođe, prema izvještaju Dječijeg fonda UN-a, koji je prethodio prijedlogu Konvencije o dječijim pravima „ u ratovima koji su vođeni u posljednjoj dekadi poginulo je i obogaljeno više djece nego vojnika“. Unutar zamršene mreže društva djetetu treba dati odgovarajuće mjesto na kojem će njegove potrebe biti zadovoljene, a njegova autonomija priznata i poštovana.

REALIZACIJA PRAVA DJETETA U OKVIRU BOSNE I HERCEGOVINE

Pojam prava djeteta potiče iz širokog pokreta za ljudska prava.

Može se reći da bez poštivanja dječijih prava ne može biti poštivanja ljudskih prava. Ono što se često zaboravlja jeste da dostojanstvo djece vodi do pogrešnog razumijevanja ideje o dječijim pravima. Možda je razlog tome što oni ne mogu artikulirati svoja osjećanja i potrebe jezikom koji odrasli razumiju. Čak i kada to rade, njihovi komentari su obično stavljani na stranu u poređenju sa stvarima sa kojima se odrasli moraju nositi. Pa, ipak kako Noggle navodi:

Praktično, svi razumni ljudi misle da su djeca ličnosti, a ne, na primjer, kućni ljubimci ili vlasništvo. Normalno, mi mislimo o ličnostima kao o bićima koja mogu i trebaju voditi svoj život, ipak od djece se ne očekuje niti im je dozvoljeno da vode svoj život. Mi im govorimo šta da jedu, kada da se kupaju, kada da spavaju. Mi ih tjeramo da pohađaju šlolu i rade domaću zadaću. Mi im branimo da udaraju svoju braću i sestre ili vuku psa za rep.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com